Р Е Ш Е Н И Е
№ 2684

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 34 състав,** в публично заседание на 01.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8822** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 – 178 от АПК е образувано по жалба на [фирма], представлявано от управителя А. Щ., срещу Уведомително писмо изх. № 02-010-2600/14434 от 21.07.2012 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие" в частта, с която е отказано изплащане на субсидии по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 13380.56 лева, по Схемите за национални доплащания на площ (СНДП) - в размер на 1791.9 лева, и по Плащанията на земеделските стопани за природни ограничения в планинските райони (НР2) – в размер на 3224.14 лева, по заявление с У. 01/220611/68954 за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011 г. На основание чл. 16 от Регламент 65/2011 г. са наложени и санкции за бъдещ период за НР2 в размер на 1336.2 лева.

В жалбата се навеждат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на обжалвания административен акт като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие на материалния закон. Твърди се, че в процесния акт не се съдържат фактическите и правни основания за издаването му, както и че няма доказателства за извършване на посочените в Наредба № 105 от 22.08.2006 г. проверки. Иска се отмяна на оспореното уведомително писмо в частта, с която е отказано изплащане на субсидиите по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г., както и в частта, с която е наложена санкция за бъдещ период. Претендират се направените разноски по делото.

Ответникът – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие", чрез процесуалния си представител отрича основателността на оспорването. Претендира разноски и прави

възражение за прекомерност на поискания адвокатски хонорар.

От фактическа страна.

Дружеството – жалбоподател е подало общо заявление за подпомагане с вх. № 0122061168954/13.05.2011 г. за плащания на площ с У. 534254, към което е приложена таблица с използваните парцели. Заявено е участие в схемите и мерките СЕПП и СНДП по отношение на 23 парцела при обща заявена за подпомагане площ от 144, 71 ха и по НР2 за два БЗС с обща площ от 23, 55 ха. Към административната преписка са приложени и 23 броя черно-бели фотокарти за всеки блок земеделско стопанство, като върху всяка от тях е декларирано, че се потвърждава заявеното за участие по схемите и мерките за директни плащания на площ съобразно изчертаните БЗС (л. 45 – л. 67 по делото). Дружеството е подало на 15.12.2011 г. декларация за изясняване принадлежността на площите, заявени от повече от един земеделски стопанин. Към административната преписка са приложени уведомително писмо на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие" за площи, заявени от повече от един кандидат, заедно с таблица на установените застъпвания и опис на представените документи, както и списък с потвърдените кадастрални имоти на заявителя [фирма]. Налице са и Протокол № 48 от 18.10.2011 г. и № 60 от 20.10.2011 г. от теренна проверка в землището на [населено място], общ. Д. и Протокол № 62 от 21.10.2011 г. от теренна проверка в землището на [населено място], общ. Д..

В оспорения акт отказът за изплащане на субсидии е обоснован със следните съображения: по СЕПП кандидатът е заявил площи, които не стопанисва (чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП) или стопанисва площи с размери, по-малки от определените по реда на чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП; по СНДП са заявени повече площи от установените при проверката по чл. 47, ал. 1 от ЗПЗП, а по НР2 отказът е за заявени по-големи площи в сравнение с реално ползваните (чл. 12, ал. 1 т Наредба № 11 от 03.04.2008 г.). Административният орган е приел, че размерът на недопустимите за подпомагане площи по СЕПП е 18.64 ха, по СНДП – 18.64 ха, и по НР2 – 9.76 ха, а процентът на наддекларирание, съгласно чл. 58 от Регламент № 1122/2009 г., е 14.79 % по СЕПП и СНДП и 70.78 % по НР2.

Съдебно-техническата експертиза е установила наличие на разминаване в общия размер на недопустимата площ от определената в оспореното уведомително писмо по схемите и мерките СЕПП и СНДП. Експертът е дал заключение, че недопустимата площ по тези две схеми е 18.03 ха., а процентът на наддекларирана площ е 14.23 %. По отношение на НР2 е потвърден общия размер на недопустимата площ, установена от ДФЗ-РА.

Разпитаните в съдебното производство свидетели С. И. С. и П. Б. А. са дали показания за участието им съответно в процеса по прибиране на реколта и оран по отношение на парцелите на дружеството в [населено място] и [населено място].

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и при съществуващо право на оспорване. Разгледана по същество, тя е частично основателна.

Противно на възраженията на оспорващия, в атакувания акт са изложени фактически основания за упражненото правомощие, макар и в табличен вид. Начинът на обективиране на конкретните данни не е накърнило правото на заявителя на защита срещу акта в неблагоприятната му част поради казуистичното описание на

възприетите за недопустими площи и позоваването на свързаните с тях правни основания по ЗПЗП, относими към квалификацията на площите.
По отношение на два от заявените за подпомагане БЗС, по мерките СЕПП и СНДП, недопустимата площ е неправилно определена от административния орган. Техническата експертиза на вещото лице К. е констатирала, че БЗС 02350-39-2-3, намиращ се в землището на [населено място], е с площ от 39.02 ха, заявена като царевица за зърно. ДФЗ-РА е установила като недопустима площ от 0.61 ха. За парцела не е констатирано застъпване с друг земеделски производител. Тъй като слоя на допустимите за подпомагане площи за този БЗС е определен въз основа на снимки от 2010 г. и не е извършена проверка на място от ОСЗ- К., вещото лице е формирало становище, че недопустимата площ не е определена правилно и не следва да бъде отчитана поради изготвянето й въз основа на стари данни. Поради тази причина недопустимата за подпомагане площ следва да бъде редуцирана до 0.00 ха, а допустимата да бъде 39.02 ха. Другият БЗС, а именно - БЗС 02350-170-2-1, също намиращ се в землището на [населено място], е с площ 19.10 ха, заявена като царевица за зърно. Приетата за него от Фонда като недопустима площ е 0.01 ха, като и в този случай не е констатирано застъпване с друг земеделски производител. По идентичен начин с посочения по-горе парцел, според експертизата слоят на допустимите за подпомагане площи и за този БЗС е определен въз основа на снимки от 2010 г. и не е извършена проверка на място от ОСЗ-К.. Това обстоятелство е мотивирало вещото лице да обоснове извод за неправилно определяне на недопустимата площ. Съответно недопустимата за подпомагане площ подлежи на редукция до 0.00 ха, а допустимата е идентифицирана с площ от 19.10 ха.
Съдът не припознава причини за дискредитиране на заключението на вещото лице К.. То е основано на цялостен и задълбочен анализ на доказателствата по делото, които са отнесени обективно към заявените площи, надлежно индивидуализирани в изследването. Различия с установеното от ДФЗ-РА има само по отношение на посочените по-горе БЗС. По двете мерки - СЕПП и СНДП, вещото лице изчислява недопустимата площ в общ размер от 18.03 ха, което е с 0.61 ха по-малко от установената като недопустима от ответника. Процентът на наддекларирана площ е 14.23 % според заключението, което се различава с 0.56 % от посочения в УП.
Заявените за подпомагане два БЗС по мярката НР2 са площи с угари в землището на [населено място]. Съгласно чл. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2011 г., за да бъдат подпомагани, кандидатите са длъжни да спазват изискванията за поддържане на земята в добро земеделско състояние. Финансова помощ по тази схема може да се откаже, ако се установи, че земеделският стопанин е заявил по-големи площи от реално ползваните от него и не поддържа заявените от него площи в добро земеделско състояние - чл. 12 от наредбата. Отрицателна предпоставка за помощта е и неспазването на поетия петгодишен ангажимент за стопанисване на заявените за подпомагане площи. В случая субсидии по тази мярка не са изплатени, тъй като процента на наддекларире е 70.78 %. За заявените за подпомагане площи, за които се констатира процент на наддекларире над 50%, санкционираната площ е равна на установената, като за нея субсидия за годината не се изплаща и се налага санкция за бъдещ период от 3 години до сума, равна на разликата между декларираната и установената площ. Заключенията на вещото лице и на органа в тази насока съвпадат. Като правна последица от несъответствието и на основание чл. 16 от Регламент 65/2011 г., законосъобразно е наложена санкция за бъдещ период в общ размер на

1336.2 лева по мярка НР2, тъй като разликата между декларираните и установените площи надвишава 50 % от действително стопанисваните площи.
Горните изводи не се разколебават и от гласните доказателствени средства. Противопоставени на фактическите установявания на органа и на констатациите на експертизата, свидетелските показания не представляват сигурен източник на данни за конкретните параметри на заявените площи, респ. за индивидуализацията им, нито се отличават с достатъчна конкретност, в т.ч. и относно обективното земеделско състояние на БЗС, което намалява и тяхната доказателствена стойност. Тази оценка е важима само поради основанието за отказ по мярка НР2 – дори да се приеме, че парцелите са реално ползвани или поддържани в добро земеделско състояние, показанията на свидетелите изначално не могат да бъдат основа за меродавна съпоставка между заявените и ползваните площи.

Изложеното мотивира съда да отмени частично оспорения акт и да върне преписката на компетентния орган за ново произнасяне по въпроса за плащането на дължимата парична помощ по мерките СЕПП и СНДП, съобразно установената в съдебното производство недопустима площ в общ размер от 18.03 ха и процент на наддекларирана площ от 14.23 %. В останалата част, относно мярка НР2 и наложената санкция за бъдещ период, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.
Направено е искане за присъждане на разноски и от двете страни. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. и платен депозит за съдебна експертиза в размер на 200 лв. или общо – 350 лв. Оспорващият представя списък на направените от него разноски в общ размер на 2750 лв., от които 50 лв. за платена държавна такса, 400 лв. платен депозит за съдебна експертиза и 2300 лв. за платен адвокатски хонорар. С оглед на последното, от ответника е релевирано възражение за прекомерност на разноските на основание чл. 78, ал. 5 ГПК във вр. с § 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което е основателно. При съобразяване с фактическата и правна сложност на делото размерът на възнаграждението за адвокат следва да бъде редуцирано наполовина, т.е. до сумата от 1150 лв., като общият размер на разноските възлиза на 1600 лв. Намален съобразно уважената част от оспорването, на жалбоподателя би била дължима сума от 1066 лв. Частта от акта, която е незаконосъобразна, намалява разноските на ответника от 350 на 117 лв. Като резултат и след компенсация, на дружеството следва да бъдат възстановени съдебни разноски в размер на 949 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Уведомително писмо изх. № 02-010-2600/14434 от 21.07.2012 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” в частта, с която е отказано финансово подпомагане по мерките СЕПП и СНДП за кампания 2011 г. и ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на съдебното решение указания.
ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата й част.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на [фирма] сумата от 949 (деветстотин четиридесет и девет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: